

Deixen l'Horta pelada

És tanta la degradació ecològica a la comarca de l'Horta d'un temps ençà, que grups i colles que estan per la defensa de la natura han començat a interposar querelles judicials per protegir l'espai natural d'una de les comarques valencianes més caracteritzada per la manca de protecció ambiental.

Miquel Casanova

A les comarques centrals del País Valencià hi ha un bon grapat de terres, pobles i viles que han estat reconeguts sempre sota el nom genèric de l'Horta, comarca que, a més, ha comptat i molt dins els mapes de conservació i protecció de la natura dissenyats per la Comunitat Econòmica Europea. No hem d'oblidar que a l'estany de l'Albufera cada any fan el seu niu grans quantitats d'aus procedents de les terres fredes d'Europa a l'espera de millor temps.

Construccions il·legals

Malgrat la ràpida acció dels ajuntaments de la zona, que espavilen per legalitzar casetes de secà i torres disseminades per tota l'horta, encara hi ha més de cinc milers d'edificacions il·legals d'aquesta mena que fan dels paratges llocs contaminats i abocadors de residus fora de tota normativa legal.

Termes municipals com els de Picassent, Torrent, Manises, Paterna i Montcada es troben totalment infestats de casetes construïdes sense cap mena de permís municipal i disseny d'obra, això fa que les construccions siguin anàrquiques no sols per la ubicació i l'emplaçament, sinó per la manca de traçats de clavegueram i xarxa d'aigües potables.

No és la primera vegada que els municipis afectats han tingut d'afrontar autèntics problemes sanitaris, davant la manca d'aquesta mena de serveis, que proliferen a mesura que la manca de concreció legal permet que qualsevol persona pugui alçar obra en qualsevol punt del terme.

Localitats com Picassent i Torrent han hagut de legalitzar més de dos milers de casetes de secà cadascuna en un

temps rècord per tal d'atemporar la realitat dels municipis a la legalitat vigent i per controlar aquestes edificacions des del punt de vista d'arbitris, impostos i taxes respectivament.

Degradació galopant

Una mostra de la degradació galopant que està portant-se a terme a la comarca se centra al Parc Natural de l'Albufera, on

els llauradors de les seues ribes han començat a aterrar hectàrees de terreny per guanyar-les al llac. Una acció que ha estat realitzada sense cap impediment oficial on fins i tot l'Ajuntament de València i el mateix director del Parc Natural ignoraven el fet.

No cal dir que Acció Ecologista-Agró va demanar la dimissió fulminant de Carles Auernheimer, director de l'esmentat parc natural, per considerar «inadmissible que s'arribe fins on han arribat els extrems de permissivitat».

D'altra banda, l'excés d'aliment orgànic a les aigües quasi negres de l'Albufera provoca el creixement dels microorganismes i concentracions apreciables d'arsènic, cadmi i quantitats al límit del que és permisible de mercuri, plom i zinc respectivament, que afecten el creixement i la reproducció cel·lular, i que poden provocar en alguns casos malalties de caràcter cardiovascular, tot això segons un informe realitzat per la Càtedra d'Enginyeria Química de la Universitat d'Alacant.

Però el problema, tot i ser greu, no se centra en exclusivitat a l'Albufera. Fa poc el començament de les obres de construcció d'un gran centre comercial a la ciutat de Torrent ha fet possible que més de mig miler d'arbres hagen vist el final dels seus dies a les faldes de la muntanya del Vedat, perquè entrebancaven, segons els constructors, la marxa del «Shopping-Center». Els ecologistes estan realitzant accions de caràcter judicial per considerar que la tala massiva de pins a les faldes del Vedat contravé tota normativa de respecte a la natura.

Però també a Paterna durant el més de febrer van ser talats de manera indiscriminada desenes i desenes de pins amb l'únic justificant del nou planeja-

L'Horta és una de les comarques que més es caracteritza per la manca de protecció ambiental.

ment urbanístic de l'ajuntament de la ciutat.

Manca d'accions

Davant aquestes malifetes, poca cosa ha anunciat l'administració. L'Ajuntament de València i la Conselleria d'Obres Públiques tenen la barra de dir que en pocs anys l'índex de contaminació del llac de l'Albufera haurà baixat quasi en un seixanta per cent de l'estat actual. L'Ajuntament de Torrent dona el vist-i-plau a l'acció depredadora de les faldes del Vedat i per acabar-ho d'adobar el consistori de Paterna executa l'acció de tala de pins a la Canyada.

Mentre, les accions previstes per salvar aquesta comarca dels abocaments líquids i sòlids dormen al calaix del despatx de qualsevol de les plantes de la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme de la Generalitat Valenciana.

El col·lector oest no dona abast a les peticions generalitzades dels pobles afectats, que en alguns dels casos es troben mancats de xarxa de clavegueres.

El *by-pass*, per contra, avança implacable per l'Horta, intentant que el cap i casal deixe de ser el famós semàfor d'Europa, mentre els pobles i les ciutats de l'Horta es contaminen amb aigües potables carregades de nitrats i sense que el Consorci d'Aigües de

L'Horta tardarà encara a eixir del femer on l'ha abocada la mà del l'home.

l'Horta pugua resoldre el problema per manca de previsions.

Pel que fa a la protecció de la natura més concreta, hi ha al menys dos paratges, a banda de l'estany de l'Albufera, que esperen la qualificació de zona protegida, una volta reconeguda la riquesa faunística i vegetal que en aquests moments gaudeixen. Aquests paratges es troben al terme de Picasent —la cova de l'Àguila i vessants del

riu Magre— i el barranc de Cortixelles, al terme de Torrent respectivament.

El silenci més esgarrifós per part de l'administració autonòmica, que de moment es dedica a fer làmines a quadricomia sobre l'Albufera, dona a entendre que la comarca de l'Horta tardarà a eixir del femer on la civilització i l'acció de l'home van enfonsant-la a poc a poc, dia a dia, abocament rere abocament. □